

ЛОЗИНСЬКИЙ Михайло Михайлович (псевд.: М. Закордонний, М. Михайленко, Радикал; 30. 06, за ін. даними — 30. 07. 1880, с. Бабине, нині Бабин-Зарічний Калус. р-ну Івано-Фр. обл. — 03. 11. 1937, урочище Сандормох поблизу м. Медвеж'єгорськ, Карелія, РФ) — правознавець, політичний діяч. Закін. Львів. академ. гімназію (1899), навч. у Львів. (1900–01) і Віден. (1901–03) університетах. Від 1903 мешкав у Львові, співпрацював із часописами «ЛНВ» (1904–12), «Діло» (від 1906), «Гасло», також вміщував публікації у г. «Рада» (Київ). Від 1907 неодноразово відвідував Київ, Одесу, Харків, Москву, С.-Петербург. 1914 здобув ступ. д-ра права. Від 1919 — чл. Укр. нац. ради і заст. секр. закордон. справ ЗУНР (брав участь у міжнар. переговорах у Парижі). 1921–27 — проф. міжнар. права та історії укр. політ. думки УВУ (Прага). Водночас 1924 очолив Комітет поневолених Польщею народів. 1926 виступив із доповіддю про становище українців у Польщі на 1-му Пан'європ. конгресі у Відні. 1927 переїхав до УСРР. Був завідувач кафедри міжнар. права Харків. інституту нар. господарства (1927–30) та Всеукр. ін-

ституту рад. будівництва і права (1930–33); водночас від 1931 — старший науковий співробітник Комісії з вивчення рад. права і будівництва ВУАН. 21 березня 1933 заарешт., 23 вересня того ж року за звинуваченням у членстві в УВО засудж. до 10-ти р. таборів. Покарання відбував на Соловецьк. о-вах (РФ). 9 жовтня 1937 засудж. до розстрілу. Реабіліт. 1957.

Основні праці

Тарас Шевченко. Його життя і значення. Л., 1902; Гайдамачина: Із історії народних рухів в Україні в 18-му ст. Л., 1906; Життєпис Драгоманова. Вінніпег, 1907; Українство і москвофільство серед українсько-російського народу в Галичині. Л., 1910; Духовенство і національна культура. Л., 1912; Про батька нашого Тараса Шевченка. Коломия, 1914; Утворення українського коронного краю в Австрії. Відень, 1915; Галичина на мировій конференції в Парижі. Камінець, 1919; Галичина в рр. 1918–1920. Відень, 1922; Нью-Йорк, 1970; 3 французької політичної літератури про Україну й Польщу. Париж, 1925; Уваги про українську державність. Відень, 1927; Проблема роззброєння, Ліга Націй та СРСР. Х., 1929; Міжнародне право: Підруч. Х., 1931.

Рекомендована література

1. Сухий О. М. Михайло Лозинський: вчений, громадський діяч, політик. Л., 1995;
2. Рубльов О. С. Шляхами на Соловки: радянське десятиріччя Михайла Лозинського // УІЖ. 1997. № 4, 5, 6;
3. 1998. № 1;
4. Його ж. Західноукраїнська інтелігенція у загальнонаціональних політичних та культурних процесах (1914–1939). К., 2004.

О. С. Рубльов

Бібліографічний опис:

Лозинський Михайло Михайлович / О. С. Рубльов // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-56218>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).